

РЕШЕНИЕ

№ 2612

гр. София, 30.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **480** по описа за **2011** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „К. Б.” Е. срещу Решение от 26.11.2010 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 4 състав по нахд № 1492/2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 0219 от 19.12.2009 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /К./, с което на дружеството на основание чл. 331, ал. 6 от Закона за електронните съобщения е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лв.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното съдебно решение в нарушение на закона - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Прави се искане да бъде отменено обжалваното решение и да бъде постановено друго, с което да бъде отменено НП № 0219 от 19.12.2009 г. или делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответната страна – Комисията за регулиране на съобщенията, не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в

съдебното производство.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 от АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя А С М, както и писмените доказателства, представени по делото с преписката по издаване на процесното наказателно постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

На основание чл. 220 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН касационната инстанция възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка.

С решение № 260/26.03.2009 г. К. е задължила предприятията, изброени в Приложение I към решението, сред които и „К. Б.” Е., в качеството му на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и услуги, да предоставят в 15-дневен срок от получаването му писмена информация съгласно Приложение III. Последното съдържа „Въпросник за проучване възможността за достъп до и ползване на инфраструктура, включително канална мрежа”. Решение № 260/26.03.09 г. било връчено на дружеството с препоръчано писмо с обратна разписка на 07.04.09 г. В определения срок – до 22.04.09 г., както и до 13.07.09 г. „К. Б.” Е. не е предоставило на К. писмената информация съгласно Приложение III към решението.

От св. М - гл. инспектор в К., упълномощен със заповед № РД 07-237/17.12.2007 г., бил съставен акт за установяване на административно нарушение № С-191/13.07.2009 г. на „К. Б.” Е. за нарушение на чл. 331, ал. 6 от ЗЕС, връчен на управителя на дружеството при отказ, удостоверен в съответствие с чл. 43, ал. 2 от ЗАНН с подписите на двама свидетели, на 13.07.2009 г., въз основа на който е издадено и обжалваното пред районния съд наказателно постановление № 0219 от 19.12.2009 г.

След извършена служебна проверка за съответствието на обжалваното съдебно решение със закона, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, което е релевирано и като самостоятелно основание в касационната жалба, Административен съд С. – град, Х касационен състав, намира че в случая не е налице посоченото основание за отмяна на обжалвания съдебен акт – противоречие на закона.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление.

По съществото на спора, СРС е достигнал до правилния извод, че събраните по делото писмени и гласни доказателства, доказват по категоричен начин осъществяването на състава на нарушението по чл. 331, ал. 6 от ЗЕС от касатора. Съгласно тази разпоредба, предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не представи на комисията документи или ѝ представи невярна, непълна, неточна или не в срока информация, необходими при определяне на предприятие със значително въздействие върху пазара, се наказва с имуществена санкция в размер от 5 000 до 50 000 лв. В чл. 40, ал. 1 от ЗЕС е предвидено, че комисията може да отправя до предприятията, които осъществяват електронни съобщения, обосновани писмени искания за предоставяне на информация, включително финансова, в съответен обем, срок и подробности, необходима за изпълнението на регулаторните ѝ функции.

По делото не са ангажирани доказателства от касатора, оборващи направените от Софийския районен съд изводи, че предоставения по електронен път на 28.04.09 г. попълнен въпросник е предоставен в отговор на приложеното към жалбата писмо за изискване на информация изх. № 12-01-1239/06.04.09 г., както е посочено и в самата жалба. В хода на административното и съдебното производство не са представени доказателства за предоставена от дружеството касатор информация по писмо изх. № 12-01-1164/30.03.09 г., съгласно Решение № 260/26.03.09 г. на К., поради което законосъобразно и правилно е била ангажирана отговорността му за нарушение на чл. 331, ал. 6 от ЗЕС. Поради изложеното обжалваното съдебно решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд С.-град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 26.11.2010 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 4 състав по нахд № 1492/2010 г.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК, и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

